

טבריה ודמשק (הרב יצחק אבולעפיה)

ימי ילדותו של הרב יצחק אבולעפיה (יליד 1824) בדמשק לא היו קלים. אביו, מראשי הקהילה, נעצר בימי עלילת הדם נגד יהודי העיר ("עלילת דמשק"), ולאחר עינויים קשים התאסלם ונאלץ להעיד נגד חבריו לקהילה. יצחק הצעיר הועבר לבית סבו, רבי ניסים אבולעפיה, רבה של טבריה. בטבריה, הפך רבי יצחק לתלמיד חכם ידוע ומבריק. בגיל צעיר הפך לאחד מחברי בית הדין העירוני ולשליח הקהילה לארצות הגולה. בהמשך, שב רבי יצחק לדמשק ולאחר מאבקים מורכבים וקשים התמנה לרבה של העיר. במגמה להתמודד עם העוני הקשה שפשה בקהילה, הצטרף לחברת כי"ח וגיבה את הקמת בתי הספר לבנים ולבנות שאותם ייסדה החברה בעיר. בבתי ספר אלו, הוענק חינוך מסורתי לצד דגשים ותכנים מתחום הפדגוגיה המודרנית, והם היטיבו את המצב הכלכלי של בוגריהם. במהלך כהונתו, התמודד הרב אבולעפיה עם מתנגדים רבים מימין ומשמאל, שטענו נגד "קנאות היתר" שלו, או נגד "פתיחות היתר" שלו. נחשב לאחד מגדולי פוסקי ההלכה של יהדות המזרח, ותשובותיו כונסו בששת הכרכים של ספרו "פני יצחק". נפטר בט"ו באדר ב' תר"ע (27.3.1910) ונקבר בטבריה.